

Sygn. akt *IV U 365/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2019 r.

**Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:**

Przewodniczący: SSO Jolanta Krzywonos

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Misiuda

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2019 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku B. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę

na skutek odwołania B. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 19/01/2018 r. znak (...)

**zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 19/01/2018 r ,
znak: (...) w ten sposób, że przyznaje B. L. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy
od 1 czerwca 2017r na trwale oraz ustala brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie
ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.**

Sygn. akt IV U 365 /18

UZASADNIENIE

Decyzją z 19.I. 2018 r., znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych po rozpoznaniu wniosku z dnia 30.VI. 2017 r. odmówił B. L. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wskazał, że wnioskodawczyni odmówiono prawa do renty, gdyż orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z 15.I. 2017 r. została ona uznana za niezdolną do pracy, lecz niezdolność nie powstała przed 28.II.2015r.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła B. L. domagając się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania uprawnień rentowych.

W odpowiedzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o oddalenie odwołania w całości podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

B. L. posiadała prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 31.X. 2012r. W dniu 30.VI. 2017 r. wnioskodawczyni złożyła wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (akta rentowe).

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z 14.IX.2017r. wnioskodawczyni została uznana za niezdolną do pracy , z tym , że niezdolność do pracy nie powstała przed 28.II.2015r. Na skutek złożonego sprzeciwu, również komisja lekarska ZUS orzekła, że wnioskodawczyni jest niezdolna do pracy , lecz niezdolność ta nie powstała przed 28.II.2015r , gdzie spełniłaby pozostałe warunki .

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawczyni , w szczególności, od kiedy jest częściowo niezdolna do pracy, czy niezdolność do pracy powstała przed upływem 18 miesięcy od ustania poprzedniego prawa do renty Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych : neurologa –specjalisty medycyny pracy , psychiatry .

Biegły sądowy z zakresu psychiatrii w opinii sporządzonej w oparciu o akta sprawy i dokumentację medyczną oraz po przeprowadzeniu badania sądowo-lekarskiego, rozpoznał u wnioskodawczyni zaburzenia depresyjno-lękowe .

W ocenie biegłej psychiatry wnioskodawczyni jest częściowo niezdolna do pracy od 17.II.2014r , kiedy to nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia / k. 41-45/.

Biegły sądowy z zakresu neurologii - medycyny pracy , stwierdził niezdolność do pracy wnioskodawczyni od 17.II.2014r na trwale z przyczyn psychiatrycznych / k. 51-54/ /.

Żadna ze stron nie wniosła zarzutów do opinii biegłych .

Sąd Okręgowy dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie wskazanych dowodów. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów albowiem zostały one sporządzone przez powołane do tego osoby, w przepisanej formie, a ich autentyczność i treść nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd Okręgowy dał wiarę opiniom biegłych sądowych, albowiem są one fachowe, a ich treść oraz sposób formułowania wniosków nie budzi wątpliwości Sądu. Wspomniane opinie zawierają wszystkie konieczne elementy opiniowania, w tym odnoszą się do dokumentacji lekarskiej. Z treści opinii wynika, iż zawierają one wszystkie konieczne elementy (wywiad uzyskany od wnioskodawczyni i z zapisu dokumentacji medycznej, rezultaty własnych badań, wskazanie dokumentacji medycznej będącej przedmiotem analizy, rozpoznanie lekarskie i wnioski końcowy dotyczący niezdolności do pracy). Merytoryczna analiza również pozwala na przyznanie opiniom biegłych waloru wiarygodności.

Z uwagi na opinie biegłych Sąd nie zlecił opinii biegłemu dermatologowi .

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 61 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., nr 748 ze zm.) prawo do renty , które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy podlega przywróceniu ,jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego B. L. od 12.II.2002r do 30.IV.2013r posiadała prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Pracowała jako referent administracyjny , sprzedawca ,

Zgodnie z art. 12 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu przy czym częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się z jednej strony stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, z drugiej zaś możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz

celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W niniejszej sprawie, stanowisko wyrażone w decyzji organu rentowego, odmawiające dalszej wypłaty renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy było nieuzasadnione. Biegli lekarze sądowi w sposób jednoznaczny i niebudzący żadnych wątpliwości wskazali, że występujące u wnioskodawczynie schorzenia uniemożliwiają jej wykonywanie pracy i powstały one 17.II.2014r kiedy nastąpiło znaczne pogorszenie stanu zdrowia .

Skoro wnioskodawczynie ponownie stała się osobą częściowo niezdolną do pracy przed upływem 18 miesięcy od ustania poprzedniego prawa do renty i to na trwale należało decyzję organu rentowego zmienić jak w wyroku zgodnie z art. 477¹⁴§ 2 kpc .

Stosownie do przepisów art. 118 ust.1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Sąd orzekł o braku odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji w sprawie , bowiem dopiero w postępowaniu sądowym w oparciu o opinie biegłych została wyjaśniona data powstania częściowej niezdolności do pracy i data jej trwania .